

Gymnázium

Praha 6, Nad Alejí 1952

CZECHAGO

27.10. – 6.11.2023

**A student exchange project between
Gymnázium Nad Alejí (CZ) and
Whitney M. Young High School (USA),
made possible by Chicago Sister
Cities**

1. DEN – Pátek 27.10.

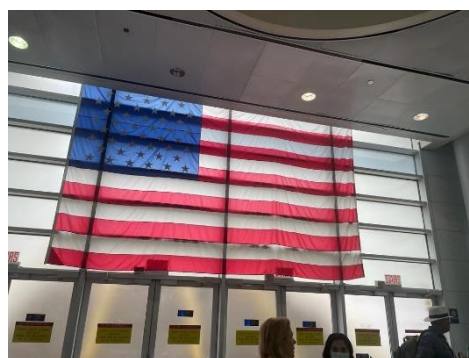
Natálie Birasová, Kateřina Huclová

Ráno v 6:15 to vše začalo. Sešli jsme se v příletové hale terminálu 2 na letišti Václava Havla a připravili se na let do Amsterdamu. Tam jsme posléze strávili 2 hodiny, než jsme konečně nastoupili do našeho letadla.

Za těch zdouhavých deset hodin letu nám nosili různé nápoje a pochutiny, abychom jim tam nevyhladověli. Ve volných chvílkách všichni buď spali, poslouchali písničky, objevovali funkce svého sedadlového monitoru anebo si prostě povídali.

Po přistání někdy kolem druhé odpoledne místního času už všichni byli celkem znaveni, a to ani nevěděli, co všechno je ještě po zbytek dne čeká. Když jsme se po dalších několika hodinách konečně po všech strastech vymotali z letiště a nastoupili na vlak, každý už si jen přál co nejdříve dorazit, dostat se domů a jít spát.

Za další hodinu jsme konečně vystoupili na naší zastávce a za deště se u školy přivítali s našimi výměnnými studenty a pak už si každý šel svou cestou.

2. DEN – Sobota 28.10.2023

Natálie Birasová, Kateřina Huclová

V sobotu jsme strávili náš den v prostředí rodiny a většinou jsme z důvodu časového posunu odpočívali. Já osobně jsem se probudila až po dvanácté a odpoledne jsme s mojí výměnnou studentkou sledovali filmy. Zato Naty se setkala se starší sestrou své výměnné studentky a dozvěděla se něco nového o životě na americké vysoké škole.

3. DEN – Neděle 29.10.2023

Eliška Kuráňová, Ráchel Vojáčková

I když už to byl náš druhý den v rodinách, všechno kolem nás bylo pořád úplně nové a my jsme se museli přizpůsobit. Zpočátku jsem, ještě celá vyčerpaná z cestování, ležela na posteli. Ale když jsem vstala, cítila jsem se mnohem lépe. Šla jsem do kuchyně, zrovna když rodina jedla. Isabelin tatínek udělal opravdu dobré palačinky, takže jsem si vychutnala svou první snídani. Vtipné na tom bylo, že mi doporučili ochutnat nějaký sladký sirup s umělou příchutí. Na lahvičce byl obrovský nápis: "butter rich syrup". A pod tím bylo "contains no butter". Tak jsem to zkusila. Překvapilo mě to, chutnalo to trochu jako javorový sirup.

Po snídani jsme šly se psem Louiem na procházku. V té čtvrti byly různé bungalovy a domy a krásně barevné stromy. Isabel mi chtěla ukázat kavárnu, která se jí moc líbila, a tak jsme si koupily sladké pečivo podobné croissantu a samozřejmě kávu.

Když jsme se procházely po čtvrti, viděly jsme spoustu dětí oblečených v kostýmech a lidi, kteří jim dávali sladkosti. Byl to víkend před Halloweenem a někteří Američané v tuto dobu také slavili. Isabelina sousedka mi dala lízátko a měla opravdu roztomilé pejsky. Jedna zajímavost o USA: skoro každý pes měl kostým. V některých případech se mi to moc nelíbilo, protože někteří psi vypadali vystresovaně. Na druhou stranu někteří psi byli rádi za pozornost.

Měly jsme nějaký oběd, bohužel si nepamatuji, co to bylo. Pak jsme jednu nebo dvě hodiny odpočívaly. Naše další plány byly jít na prohlídku Downtownu (část Chicaga s mrakodrapy). Abychom se tam dostaly, jely jsme vlakem. Jízda trvala asi třicet minut, ale já jsem mohla pozorovat město z okna. Chicago je velmi rozmanité město, takže každá čtvrť vypadala jinak. Vystoupily jsme z vlaku a prošli se po okolí. Udělala jsem spoustu fotek. Budovy byly obrovské ve srovnání s jakoukoli budovou v Praze. Isabel mi ukázala Bean, což je památník ve tvaru fazole, na který je Chicago pyšné. Některým podomním obchodníkům nám prodal cukrovou vatu a my jsme ji snědly, když jsme šly k Michiganskému jezeru, bylo tam hodně hus, doslova na každém kusu trávy. V Chicagu mají husy, zatímco my máme holuby.

Zpátky domů jsme jely zase vlakem. Později nám Isabelina maminka objednala k večeři smažené kuře s hranolky. Přivezla jsem jim z Prahy tatarku a oni ji chtěli ochutnat. Myslím, že vypadali spokojeně.

Syrup

Lake Michigan

Já jsem zase se svojí studentkou a její kamarádkou Margo jely do zábavného parku Six Flags, kde je spousta různých atrakcí – zejména horských drah. Bylo to fakt super, akorát se na každou dráhu muselo čekat až 2 hodiny, než jste se dostali na řadu. Před odjezdem jsme se ještě musely zastavit na funnel cake – což je něco jako velká wafle se spoustou šlehačky a ještě větším množstvím zmrzliny. Na vrch se vždy dává ještě nějaký topping. Po takhle hezky stráveném dni nás ještě její mamka vzala na Jack O'Lantern výstavu, kde měli přes 1000 ručně vyřezávaných dýní. Například ve tvaru různých známých budov, nebo dohromady tvořily nějakou věc, nebo nápis. Prostě byl tenhle den úžasný, jako ostatně všechny dny, co jsme tam byli.

4. DEN - Pondělí 30.10.

Barbora Dvořáková, Vendula Tušlová

Bára

Ráno jsme začaly s mojí dvojicí Veronicou typickými americkými palačinkami. Ani jedna z nás je nikdy předtím nedělala, takže to bylo něco nového po nás obě dvě. Půlhodinu před začátkem školy jsme si zabalily věci a její mamka nás dovezla osmiminutovou cestou do školy. Byla jsem překvapená kolik rodičů se rozhodlo v dopravní špičce udělat totéž, dokonce museli u školy zřídit dočasné koridory na silnici, kde rodiče přibrzdili, děti vylezly a jeli dále.

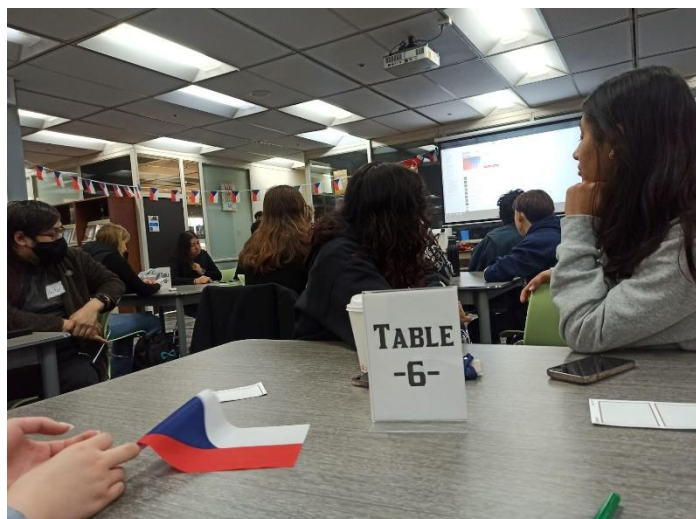
Další šok mě čekal už na prahu školy. Kvůli častým střelbám v amerických školách, naše škola preventivně zřídila

bezpečnostní rámy a skenery zavazadel, které se zde ale aktivně nevyužívaly a studenti jen museli ukázat svůj průkaz ochrany. Hned jsem si oddechla a pokračovaly jsme dále směrem ke knihovně, kde se mělo konat přivítání studentů zapojených do projektu CZECHAGO, a ohromila mě velikost této školy. Dosud jsem nebyla ve škole podobných rozměrů, nýbrž kapacita Whitney Young Magnet School je přes dva tisíce studentů, oproti šestistové Aleji.

Vendy

Probudila jsem se v 6:30, v době, kdy byl na obloze ještě měsíc a zůstal na nebi i když jsme jeli autem s mojí dvojicí Tobinem do školy autem. Už z dálky jsem byla uchváčena velikostí školy, stejně tak když jsme ní procházeli na společný

program do knihovny. Jednoduše bych řekla, že je obří. Knihovna oproti té naší na tom byla stejně, jelikož byla velká jako dvě běžné třídy na Aleji, a to oproti té naší skromné, byl velký nezvyk.

Celá místnost na společný program byla vyzdobena českými vlajkami a paní profesorka Boyle, zaštiťující projekt z americké strany, pustila playlist Top100 písniček z České republiky.

Začali jsme krátkým představením a úvodní variací na hru Bingo, kde jsme museli obejít studenty v místnosti a dosadit jejich jména k políčkům, na kterých byly napsané otázky ohledně zájmů a koníčků. Pakliže daná osoba vyhovovala popisu, připsali jsme je a doptali se je na extra informace, přičemž

vyhrál ten, kdo dokázal zaplnit celé herní pole jmény.

Následovaly prezentace českých a amerických studentů o jejich škole a o městě, ve kterém se dané škola nachází. Na závěr jsme si dali jedno kolo hry Kahoot, při které jsme otestovali naše znalosti o obou státech ve smíšených skupinách a po vyhodnocení nám bylo dovoleno vstát, a jít vyzkoušet americké sladkosti, které pro nás byly připraveny. Když zazvonilo na přestávku, naše dvojice nám pokynuly, a následovali jsme je do jejich hodin.

Bára

Veronica měla hodinu Advisory, což znamená, že zůstává v jedné třídě, kde zůstává dozor, a pracuje v tichosti na práci do jiných předmětů. Standardně tam ale byli studenti na telefonech, a tak jsme poprosili učitele na dozor, jestli by nemohla být omluvena a provést mě školou.

Začaly jsme první prostory na sport. Whitney Young Magnet School disponuje obřími tělocvičnami, a dokonce bazénem na plavání. Chodby vedoucí do daných cvičišť lemovaly samé trofeje a medaile, což svědčí o kvalitě tamějších studentských týmů. Medaile mě taktéž zaujaly při průchodu hudební částí školy, kde měli i studia na hodinu módy, filmografie, a dále podobně specificky zaměřených předmětů. Po stěnách většiny chodeb byly rozvěšeny informace o studentských klubech, do kterých se mohli studenti zapojit, jako například klub sebeobrany, ale i rumunský klub, klub japonské literatury či dokonce kryptoměn. Veronica mi řekla, že na škole je okolo 140 obdobných klubů, což mě v ten moment zarazilo, protože mi až tam došlo, jaké možnosti student na této škole má.

Následoval Veroničin blok na oběd. S obědy to tam funguje jinak a to, že jsou studenti rozděleni do 3 bloků a každý blok má oběd v jiný čas, aby se nestalo, že bude stát před jedinou otevřenou jídelnou kilometrová fronta studentů čekajících na oběd. Při první hodině

nám profesorka Boyle rozdala kupóny na obědy, které jsou pro tamější studenty zadarmo, ale až po předložení jejich průkazu. Obědy byly na výrazně nižší kvalitě než u nás, s papírovými talíři, zeleninou jen na vyžádání a malým ovocem a mlékem k tomu. Není divu, že si většina žáků oběd buďto nosí z domova, nebo si kupuje oběd ve fastfoodových obchodech nejbližší školy.

Vendy

Hodina Advisory byla společná pro celou školu, proto i my jsme druhou hodinu strávili právě v ní. Následoval běžný vyučovací den, ve kterém jsem se podívala hned na dvě hodiny výtvarné výchovy. V první z nich se studenti věnovali technice blind contouring, což je technika kresby, při které umělec očima sleduje objekt, který kreslí (většinou jím bývá něco organického, jako rostliny, části těla, či lidé) a nesleduje papír, dokud kresba není hotová. V další hodině výtvarky s jiným učitelem jsme do našich jednoduchých kresbiček zapojovaly skutečné předměty.

Po skončení výuky jsme však školu ještě neopustili a podívala jsem se na schůzku divadelního klubu školy. Samotná místnost divadla byla obrovská a nikdy bych si nepředstavila takhle obrovské divadlo v jakémkoliv škole. Pro porovnání velikost hlediště byla srovnatelná s kinosály v Cinema City Anděl. Prostory divadla to však nekončilo, jelikož na schůzce bylo odhadem 60 lidí a všichni byli členy divadelního souboru. Ten se rozděloval hned na několik frakcí. Jedním z nich byla produkce, která zajišťovala celkový chod divadla a například i výběr her. Dalším byla tzv. props crew, která měla na starosti obstarávat rekvizity a mnohé z nich i sami navrhovali a vytvářeli. Dále jsem zaregistrovala skupinu, která měla na starosti propagaci hry a vytvářeli například poutací plakáty, či příspěvky na sociální síti, týkající se hry. V neposlední řadě byla samozřejmě skupina herců a režisérů.

5. DEN – Úterý 31.10.

Kristýna Petschová, Veronika Hubatková

Dneska byl náš druhý den ve škole. Na vyučovací hodiny jsme chodili se svými kamarády, u kterých jsme bydleli. Američané slaví poslední říjnový den Halloween, a tak většina studentů byla převlečena v kostýmech. My samozřejmě taky byli, i přes to že ráno byla poměrně velká zima. Na oběd nás vzali naši kamarádi do nějaké kavárny asi 10 minut od školy, ale pak jsme se museli vrátit zpátky do školy. Při odpoledním vyučování začalo sněžit. Jakmile skončila škola, na zemi a na autech se stále nějaký ten sníh držel. Pár lidí se tam začlo koulovat. Každá z nás jela se svoji hostující kamarádkou domu.

V podvečer jsme obě v kostýmech vyrazily do různých čtvrtí na trick and treat. Každá jsme se sešly s jinými našimi kamarády a obcházeli jsme domy a dostávali sladkosti od lidí, co tam právě bydlí. Obě jsme měly plný sáček sladkostí. Jakmile jsme obešli ty domy, co jsme chtěli ještě chvíli jsme byli venku a bavili se a pak jsme odjeli zpátky domu. Večer jsme se koukaly na film.

6. DEN – Středa 1.11.

Julian Popko Děcký, Matyáš Vojta

Ve středu ráno jsme se všichni sešli v hlavním vchodu školy a potom šli na autobusovou zastávku. Toto byla moje první jízda autobusem, protože Tyson mě všude vozil autem. Největší rozdíl byl, že se dveře od autobusu museli při vystupování ručně otevřít, a to mě trochu překvapilo. O půl hodiny později jsme dorazili do kulturního centra Chicaga, kde jsme zjistili, že je zavřené na další půl hodinu. Naštěstí byl hned vedle Millennium Park, ve kterém jsme dostali rozchod. V parku jsme viděli Jay Pritzker Pavilion a Cloud Gate—neboli The Bean.

Potom jsme šli na krátkou prohlídku kulturního centra, kde jsme viděli nádhernou architekturu.

Po první prohlídce jsme jeli na prohlídku Univerzity Chicaga, kterou nás provázela česká vysokoškolská učitelka Irena. Irena pracuje na této vysoké škole už dlouhá léta. Provedla nás Rockefellerskou kaplí, studovnou i kolem „Harry Potterovské“ a moderní knihovny.

Po této prohlídce jsme se jeli do centra města naobědvat, po čemž nás čekal program v Konzulátu České republiky. Byl to velmi sympatický pán, který nám řekl podrobnosti o své práci a ochotně nám odpověděl na všechny naše dotazy.

Tato debata mě zaujala, protože jsem nikdy před tím nebyl v konzulátu. Z konzulátu si nás vyzvedli naši hostitelé a odvezli nás domů. Večer jsme se spolu s Tysonovými kamarády podívali na film.

7. DEN – Čtvrtek 2.11.

Šimon Kolář, Emma Podpierová

Visiting the Mexican Art Museum in Chicago has been an eye-opening experience. The museum's diverse collection of Mexican art, spanning centuries, was a visual feast for the senses. From ancient Aztec artifacts to contemporary masterpieces, each exhibit told a story of Mexico's rich past and present. It was particularly fascinating to see the interplay of indigenous traditions and modern influences in the artwork. Exploring the museum was like taking a journey through Mexico itself. It was not just about viewing art; it was about connecting with a culture, its people, and their creative expressions. This visit to the Mexican Art Museum in Chicago was undoubtedly a highlight of our program.

After visiting the Museum of Mexican Art we tried some delicious food in a Mexican restaurant called 5 Rabanitos. We tried guacamole with chips, tacos, enchiladas and many more.

Then we went to the Art Institute of Chicago where we explored and admired the paintings and sculptures. This Art Institute is perfect for everyone because it offers all kinds of art from medieval armor to Thorne Miniature Rooms and modern paintings. Unfortunately, we spent only two hours there.

My host student Mathilda and I spent the evening downtown with her friends. We visited the famous Garrett popcorn shop and tried some typical American food (fried chicken in Chick-fil-A. Then we had to go back home because the Early Application for American universities was due the next day and Mathilda needed to complete all her tasks. Although we didn't spend much time in the city it was a nice evening.

8. DEN – Pátek 3.11.

Marek Klimas, Filip Šplíchal

V pátek jsme opět šli dopoledne do školy, kde jsme první hodinu a půl strávili na společné akci s američany v jejich knihovně. Z obou zemí si někteří studenti připravili prezentace o svých školách a mohli jsme si také zahrát Kahoot na téma obou našich zemí. Nechybělo samozřejmě ani povídání si mezi sebou a sdílení našich zážitků. Potom přišel český environmentální hudebník Václav Havelka, aby nám pověděl o své práci a hudbě. Z dokumentu, který nám pustil, jsme se dozvěděli, že nahrává zvuky přírody z výsledků jeho nahrávání v Česku a na Islandu vytvořil album jménem Fyild.

Po konci společného programu, jsme se rozešli s našimi americkými studenty na jejich hodiny. Jelikož to byl už třetí den ve škole, tak už jsme z většiny věděli jak to tam funguje, a hodiny pro nás proto nebyly už tak zajímavé, jako dříve. Dobrá zpráva však byla, že nám jedna z učitelek rozdala vstupenky zdarma do Museum of Science and Industry, kam jsme chtěli zítra jít.

Jakmile skončila škola, všichni se rozešli se svými americkými studenty buď domů, nebo někam po městě. Když se naši američané konečně, po zdoluhavém domlouvání se, rozhodli kam půjdeme, jsme vyrazili na Navy Pier. Bylo nás sedm: Marek, Filip, Matěj, Šimon a z američanů David, Sonny a Leo. Přesně jak nám bylo řečeno, když jsme dorazili na místo, vítali nás výlohy mnoha obchodů se suvenýry i jídlem. Nejdřív jsme prošli hlavní halou a vyšli jsme ven, kde jsme pak podél břehu jezera a kolem několika zakotvených výletních lodí postupovali dále na molo.

Na konci nás čekala jediná známka námořnictva, která tu zbyla po výstavbě nákupní haly - kotva nějaké lodi s cedulí připomínající padlé námořníky. Američané si tam chtěli sednout a povídat si, zatímco my jsme však měli v plánu jít zpět nakupovat suvenýry. Až cestou zpátky nám došlo, jak byla hala na Navy Pier ohromná, když jsme procházeli chodbou táhnoucí se skoro kilometr zpátky k většině obchodů. Tam jsme každý zamířili, kam jsme chtěli.

Na půl sedmou jsme si už dříve toho dne udělali rezervaci do jisté restaurace, a tak jsme se po nějaké době znovu našli a pokračovali spolu dál, pryč z Navy Pier. Restaurace byla pěkně vyzdobená a všichni jsme si dali jídlo, na které jsme se těšili a které jsme si nemohli nechat ujít - deep dish pizzu.

Pizza dorazila až za hodinu a do té doby nám už značně vyhládlo. Proto jsme se do jídla okamžitě pustili a někteří z nás měli dokonce takový hlad, že do sebe nacpali porci pro dvě osoby. Když byly talíře na stole před námi prázdné, venku už padla noc. Nezbyvalo tedy nic jiného než zaplatit a zamířit domů, a proto jsme už za chvíli seděli každý na jiné lince vlaku a uháněli mezi osvětlenými mrakodrapy domů.

9. DEN – Sobota 4.11.

Kryštof Březina, Matěj Pěnička

Sobota byla posledním plnohodnotným dnem našeho pobytu v Chicagu. Studenti trávili čas spolu se svými americkými protějšky a hostitelskými rodinami anebo prozkoumávali poslední místa ve městě, která chtěli navštívit. Početná skupina jak českých, tak i amerických studentů navštívila Museum of Science and Industry, které se nachází asi 10 kilometrů jižně od centra města. Díky voucherům na bezplatný vstup, které byly k dispozici v pátek ve škole a kterých jistí bystří studenti vzali spousty, jsme každý ušetřili 26 dolarů.

Muzeum je vskutku rozsáhlé. Je zde několik expozic, jejichž tematický záběr je široký. K vidění byly například expozice věnované meteorologii a přírodním jevům, lidskému tělu, fyzikálním principům nebo astronautice. Velmi nás zaujalo křídlo týkající se dopravy. Tam byla vystavena auta, parní lokomotiva, a dokonce i letadla, z nichž do Boeingu 727, největšího vystaveného kusu, se dalo i vstoupit. Kromě toho za zmínku stojí německá ponorka z druhé světové války, které byla v muzeu věnována samostatná expozice.

Po odchodu z muzea, respektive z muzejního obchodu, jsme se ve třech od ostatních odpojili a vypravili se do severní části města do jednoho z chicagských Walmartů. Cesta se však protáhla kvůli výluce linky vlaku, museli jsme tedy využít náhradní autobusovou dopravu, které cesta dlouhá čtyři stanice dále trvala 45 minut. Nakonec jsme však úspěšně dorazili.

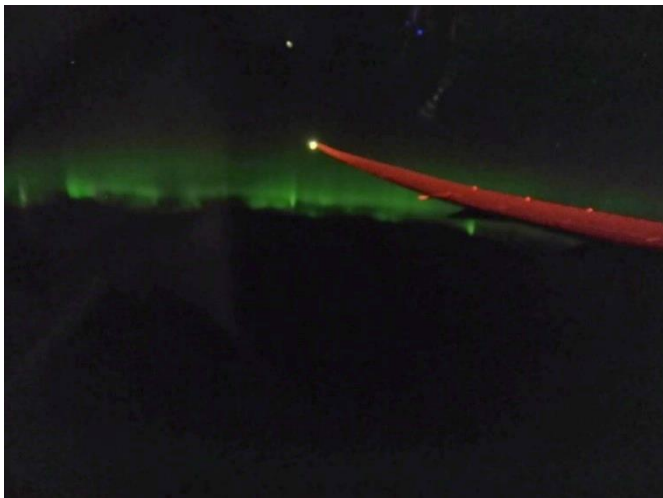
Walmart je nezpochybnitelně velkým zážitkem. Na první pohled připomíná kdejaký evropský hypermarket, při detailnějším pohledu však člověk zjistí, že se tam dá koupit opravdu cokoli. Kvalita bude mnohdy otázkou, ale výběr je vskutku nekonečný, jak také naznačovala velikost Šimonova nákupu. Když jsme skončili s nákupy, rozvezl nás jeden z našich amerických protějšků autem zpět k hostitelským rodinám a nám už jen chybělo si zabalit kufr a připravit se na nedělní odjezd.

10. a 11. DEN – Neděle 5.11. a pondělí 6.11.

Kryštof Březina

Neděle byla posledním dnem na americké půdě. Většina studentů měla na programu "jen" snídani, balení věcí a přípravy na cestu. Sraz byl ve 12:15 na parkovišti před školou. Po dlouhém loučení s americkými studenty jsme se odtud s kufry vydali na stanici Racine modré linky metra a směřovali jsme na letiště O'Hare. Cesta metrem (i s použitím náhradní autobusové dopravy v jednom z úseků) trvala přes hodinu

Poté nás čekal zdlouhavý proces odbavování na letišti. Vše se ale stihlo včas a v 16:55 chicagského času jsme všichni seděli v letadle společnosti KLM směr Amsterdam. Let trval zhruba 7 hodin. Odletěli jsme za stmívání a v Amsterdamu jsme dosedli za svítání zhruba v 7 ráno hodin místního času, kde již bylo pondělí 6.11.

Během letu někteří sledovali filmy, poslouchali hudbu, či spali nebo se o to alespoň pokoušeli. Ti, kteří nespali a byli shodou okolností u levého okna, mohli spatřit polární záři. Během letu se servíroval jak hlavní chod, tak i dvě svačiny v podobě sušenky a pak sýrové taštičky, a to vždy s nápojem.

V Amsterdamu jsme na letišti měli necelých pět hodin, které někteří strávili jídlem, odpočinkem anebo spánkem, jako například já. Do Prahy jsme odlétali s mírným zpožděním okolo třičtvrtě na jednu, na domovské půdě jsme pak přistáli okolo druhé hodiny odpolední. Následovalo už jen vyzvednutí kufrů, loučení a cesta domů. Byli jsme rádi, že jsme všichni dorazili v pořádku a že jsme opět doma. Příjemné zážitky a poznatky z této výměny nás budou doprovázet dlouho.